

Ἀποκαλεῖται ἡ Μάδυνος ἡ ἀρχαία αὐ- 2. Συμμεταρπύων  
 ἢ ἐν τῇ Θρακίᾳ Χερρονήσου πόλις ἡ : Φόρος ἡ ἐπίσημα  
 Μάδυνος ὑπὸ τοῦ Κλ. Πτολεμαίου<sup>2</sup>, οἱ ἀρ- : Ὁραίνης ἡ  
 χαιολογοὶ ὅμοι αὐτοῦ Τίτου Λίβου ἡ : ἐλευρίας  
 Ρωμαίων Μίχαλ Μάδυνος αὐτὴν ὀνομα- : Συ. 116  
 ζοῦσι<sup>3</sup>, ὡς ἡ ὁ καραϊολος γεωγραφ. : Ἀδριανῶν  
 Διούμας<sup>4</sup>. Ὑπὸ τοῦ μενεάνου Πτολεμαίου : 1929  
 ἰδὲται μετὰ τὴν προσέγγισιν πόλιν τῆς  
 Χερρονήσου ἡ ἐκτείνου ἀπὸ τοῦ ὅρου εὐαδουμένη  
 εἰ ἡ νῦν ἐπὶ τῇ αὐτῇ τοῦ Ἑλληνισμοῦ Μάδυνος  
 δὲν καλεῖται τὴν πόλιν τῆς ἀρχαίας, ἢ καὶ γαίαν εἰ  
 εἶχε ἰδιοῦ ἀναλογιστικῶν τοῦ τῆς αὐτοκρατορίας, ἐφ' ἣς κα-  
 τὰ τὸν μεσαιῶνα ὑπάρχει τοῦ τοῦ Ἁγ. Βασίλειου Μονα-  
 χίου<sup>5</sup>, ἡ ἐν τῷ χρόνῳ οἱ κάτοικοι συνωνύμως  
 ἐν τῇ νῦν προδαχασία. Ἡ ἀρχαία Μάδυνος ἐκτείνου  
 ἀπὸ τῆς ἀσπίδος ἐν τῇ πόλει. ὡς ἡ ἡ Διούμας ἡ

1. Συγ. Βυζαντ. ἐν. 2. «Μάδυνος πόλις Ἑλλησπονδία».
2. Κλ. Πτολεμ. Γεωγ. Γ, μετ. 16 § 4.
3. Tit. Liv. Ab urbe condita XXXI, 16 «et Madynot dedi-  
 ta». - Pomponii Melae Β, 11, 8.
4. Διούμ. Περὶ 67. - Ὁδὸς ἡ ὁ Ἡρόδοτος 2, 33 ἢ 1X 120.
5. Ἡρόδοτος ἡ χρυσ. Παπαδοπούλου «Μάδυνος» (1890). -  
 Ἡρόδοτος 2, 33 «Διούμας τὴν πόλιν μετὰ τῇ Μάδυνος  
 αὐτῇ καλεῖται ἐς τὰ παλαιὰ καλεῖται».



Miscellaneous

Άλλα η ναυα λού μελινια χρόνος ήλο ευαριστή πό-  
 γη η ο έλεως Βυαντες αναφέρω ταιιν ως πόγ η η  
 Καλλιποιν ποίχων λού χρόνος ήμος προτόντος άνε-  
 εράησαν οι όροι η η Μαιντος ήμενδη εις ποίχων  
 ιουσιασθίσα υπό της Καλλιποινς, προαχείου εις ώον  
 άνδρυν, ήλι άνελ η υπερήλπος ήμορμς γήμιν του  
 Έλκυσόντου<sup>10</sup>. Και ναυα λού Βυαντων χρόνος δέν ή-  
 χεν ήλω σαμαράς η Μαιντος η εν συνόβινς αωσά-  
 ους επί Πορταρχου Φαίαν ( ναυα το 1323 ευγενίος)  
 περί χρηματιών ήμορμς των μελινιας ήλις η  
 Μαιντος Έμυνοίς, μανδαιόμεν ή η Μαιντος, ήδρα  
 μελινιας, διαμαντίου να ήμορμς πρὸς λού άνε-  
 πυρα 36, αωείη ή λερωνόν δερνόν ενδίαίμα,  
 ως ή ως έοι το μελινια, λούινς ωρως ο Κομηνός  
 ναυα το ήμπερ διέλεβε (ήν ναυα το 1306 (ή το 1307  
 έως), αμείσα μελινια ενκαίμινς ωμορμς υπό των  
 Καλαμιν η Αμυαίον, ινίση δερνιν ναυαίρειν, ή  
 ή δέν ήδρην η αναγέη επί μαυρόν χρόνον<sup>12</sup>  
 η ο ναυα το 1573 αεροδύσας εν Ανατολή Philippe  
 du Fresnoy-Canay μεμορμς αήν ως ααγού χω-  
 ρίου, ήμορμς ααγόνιας οίνος. Έν Μαιντος η-  
 το η ο ααρι λού ήμπερ ήμμορμς διαμωρμς  
 ήμπερς Εδύμος.

10. Χρυσ. Πουσαδωσίτου εις Οραμ. Επιμνήμα (1897) σ. 35-42  
11. Ράλλη - Πολύη, ἰνδ. δι. Τόμος Ε' σ. 134.  
12. Παπαμ. 578 η' εσ.

# ΜΑΛΥΤΟΙ ΜΑΙΝΟΥΣ.

2

Ἀποκατασταῖται ἡ Μαῖνους ἡ ἀρχαία αὐ- . 2. Σαυρηγοριάν  
 τῇ ἐν τῇ θρακικῇ χερρονήσῳ πόλιν ἡ : Φόρτις ἡ εἰρη-  
 Μαῖνους ὑπὸ τοῦ Κλ. Πομπηίου<sup>1</sup> οἱ ἀρ- : Εὐραῖος ἡ  
 γαστρίοι ὅπου αὐτοῦ Πίλτος Πίβιος ἡ : Εὐραῖος  
 Πομπηῖος Μίχας Μάδουλον αὐτῶν ὀνομα- : 116  
 ζοῦσι<sup>2</sup>, ὡς καὶ ὁ σαλαμίτης γεωγράφος : Αἰνῶν  
 ἀνέγραψεν<sup>3</sup>. Ὑπὸ τοῦ μυηδονικοῦ Πλεμναίου : 1929  
 ἰδόντος πολλοὺς τῶν προσγεγνησμένων πόλιν τῆς :  
 χερρονήσου ἡ ἐνὶ τῇ πόλει τοῖς ἄλλοις εὐαδυσούλου  
 οὐκ ἦν τὸν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἑλλησπονήλου Μαῖνους  
 δὲν καλεῖται τὴν πόλιν τῆς ἀρχαίας, ἢ καὶ γαῖνται οὐ  
 εἶχε καὶ τὴν ἀνατολικήν τῆς πόλεως, ἢ τῆς ἀρχαίας, ἢ τῆς κα-  
 τὰ τὸν μεσαιῶνα ἀνέσχετο τὸ τοῦ Ἁγ. Βασίλειου Μονα-  
 στήριον<sup>4</sup>, ἡ τὸν τῆς πόλεως οἱ καὶ τῶν συννησίδων  
 ἐν τῇ πόλει ἀποδοχάσθη. Ἡ ἀρχαία Μαῖνους ἐν τῇ  
 ἀπὸ τῆς πόλεως ἀποδύσθη ἐν τῇ πόλει, ὡς καὶ ἡ ἐν τῇ πόλει ἡ

1. Στράβ. Βιβλ. 12. 2. « Μαῖνους πόλις ἑλλησπονδία ».
2. Κλ. Πομπ. Περ. 1, κεφ. 18 § 4.
3. Τίτι Λίβι 18 κεφ. 33, 16 « et Μαῖνους dedi-  
 τα ».- Pomponii Melae B. 11, 8.
4. Διόγ. Περ. 67.- Οὐλίας ἡ ὁ Πλεμναῖος 2, 33 ἡ 18, 120.
5. Ἐπίδ. ἡ Χρυσ. Παλαιολογίου « Μαῖνους » (1490).-  
 Πλεμναῖος 2, 33 « ἐν τῇ πόλει τῇ πόλει ἡ πόλει ἡ  
 αὐτῇ πόλει ἐν τῇ πόλει καλεῖται ».

Meinros.

περί ἀπορίων αὐτοῖς ὁ συνέτροφος Χρὶς « Ἀδελφοί  
 αὐτοῦ ἡμεῖς » ἰδίαν ὁμὴν ἐν Ἀθῆναις ἀκούσας. Τα-  
 ρὰ τὴν αἰὶν βαλὺν ἔμπεδον ἐν ὁ λόγος τῆς ἐκείνης.  
 εἰς τὴν αὐτὴν τὴν προθυμίαν μεταστροφῆς, διὸ  
 ἐν ἑκείνῃ οὐκ ἔμελλεν ἐν τῷ αὐτῷ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ  
 τῇ τῷ αὐτοῦ αὐτῷ ἀπορίᾳ, καὶ τῇ κληρο-  
 νιάτῃ (ἐν τῇ αὐτῇ) αὐτῷ ὅτι εἶχε παραλαβ-  
 ῆναι ὁ Ἀθῆναιος λόγος. ὁ μεταστροφῆς τὸν αὐ-  
 τῷ τῷ Μεσοποταμίᾳ ἐν τῇ αὐτῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ  
 ἐκείνῃ ὁ Ἀθῆναιος ἐν τῇ αὐτῇ ἐκείνῃ.

[illegible]

Leipzig von Klon. 27. 710. - Evidenz. als Stempel. Leipzig, 7. 513.

Govind. # 104-106 « shisakhi Ji yonakhor unti hi aupa,  
ot hi kurat aupa n. - Govind. Gushy 1247 « Kurat  
ayakhor aupa, vauligori. Umpay n.

C. I. A. 258 u 266. Ἰδὲ αἱ ἀναβύσεις περιγραφέντες  
ἐν τῇ αὐτῇ ᾠδῇ ἀναφέρονται ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ᾠδαῖς.

XXVI. 16.

~~Hand -~~ ~~Knives~~ Top. A. 82. 850.

